RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION

Bruxelles, den 17. maj 2005 (23.05) (OR. en)

8842/05

LIMITE

COPEN	**89**
EJN	**32**
EUROJUST	**32**
CATS	**27**

PUBLIC

NOTE

fra:	Formandskabet
til:	Coreper/Rådet
Tidl. dok. nr.:	6815/05 COPEN 42 + ADD 1; 7751/05 COPEN 65 EJN 22 EUROJUST 22 + ADD 1 + ADD 2 REV 1 + 8569/05 COPEN 82 EJN 27 EUROJUST 27 CATS 26
Vedr.:	Politisk orienterende drøftelse om spørgsmål i forbindelse med Kommissionens rapport af 23. februar 2005 på grundlag af dens evaluering af den europæiske arrestordre og procedurerne for overgivelse mellem medlemsstaterne samt de efterfølgende kommentarer fra medlemsstaterne

1. På samlingen i Rådet den 24. februar 2005 fandt der en orienterende drøftelse sted om opfølgningen af Kommissionens rapporter om medlemsstaternes gennemførelse af instrumenter vedtaget på grundlag af afsnit VI i TEU. Som konklusion blev det fastslået, at de politisk mere vigtige rapporter (hvilket der skal tages stilling til i hvert enkelt tilfælde) bør forelægges Rådet med henblik på at indlede en politisk drøftelse.

2. Dette dokument er den første udmøntning af Rådets anmodning om, at spørgsmål tages op til overvejelse på denne måde. Det opstiller en række spørgsmål af politisk betydning, der er blevet indkredset under gennemgangen af og de dermed forbundne drøftelser vedrørende medlemsstaternes lovgivningsinitiativer i forbindelse med deres gennemførelse af rammeafgørelsen om den europæiske arrestordre.

3. Kommissionens rapport[1] underbygger den almindelige opfattelse, at gennemførelsen af dette første instrument baseret på gensidig anerkendelse rent praktisk har været en klar succes. Det nævnes for eksempel heri, at samtidig med at den tiltaltes grundlæggende rettigheder er sikret, er den gennemsnitlige tid i forbindelse med overgivelser faldet fra 9 måneder under det allerede eksisterende udleveringssystem til bare 43 dage på nuværende tidspunkt (og kun 13 dage i gennemsnit i de tilfælde, hvor der er tale om samtykke til overgivelse). Dette er i sig selv af stor betydning for retsplejen og for ofrene for forbrydelser generelt. Kommissionen bemærkede også, at der er udstedt mere end 2 600 arrestordrer på tidspunktet for rapportens udarbejdelse, hvilket viser dette instruments store praktiske betydning.

4. På nuværende tidspunkt har alle medlemsstater gennemført rammeafgørelsen om den europæiske arrestordre og Kommissionen vil på et senere tidspunkt forelægge endnu en rapport om den seneste gennemførelse.

5. Uanset denne succes ønsker ministrene måske at drøfte nogle af de spørgsmål, som Kommissionen har rejst i sin rapport, med henblik på at give et politisk svar og indlede fælles overvejelser om visse spørgsmål.

A. Yderligere grunde til afslag baseret på grundlæggende rettigheder

- Kommissionens konklusioner - Gennemførelseslovgivningen vedrørende artikel 1, stk. 3, (grundlæggende rettigheder og grundlæggende retsprincipper) og betragtning 12 og 13 (diskrimination) varierer for så vidt angår indholdet. En række medlemsstater har anlagt den holdning, at disse principper (under alle omstændigheder fastlagt i artikel 6 i TEU) er uafhængige af rammeafgørelsen, og at det ikke var nødvendigt at henvise specifikt dertil. Andre har helt eller delvis gennemført artikel 1, stk. 3, og/ eller betragtning 12 og 13 og/eller henvist til den europæiske menneskerettighedskonvention.

[1] 6815/05 COPEN 42.

- Medlemsstaternes kommentarer - Nogle medlemsstater har givet udtryk for det synspunkt, at eftersom artikel 1, stk. 3, skal betragtes som basis for afslag med begrundelse i de vedtagne grundlæggende principper, kan gennemførelsen af disse rettigheder ikke være uforenelig med rammeafgørelsen. Andre har bemærket, at betragtningerne ikke vil kunne anvendes af den judicielle myndighed til at gennemgå rammeafgørelsen, når der skal træffes afgørelse om fuldbyrdelse af en arrestordre, og fandt derfor, at der var mening i at gennemføre dem.

- *Punkter, som ministrene måtte ønske at tage en politisk orienterende debat om*

  Mens det erkendes, at medlemsstaterne og de judicielle myndigheder har pligt til at respektere de grundlæggende rettigheder, kan man på nuværende tidspunkt sætte spørgsmålstegn ved, om den måde, hvorpå disse afslagsgrunde er udtrykt i national lovgivning, er mere vidtgående end rammeafgørelsens anvendelsesområde. Skønt det står klart, at dommeren i fuldbyrdelsesstaten har pligt til at afslå at anerkende og fuldbyrde en europæisk arrestordre, der - umiddelbart - krænker grundlæggende rettigheder, var det ikke desto mindre EU-lovgiverens hensigt, baseret på princippet om gensidig tillid til hinandens retssystemer, at koncentrere prøvelsen af lovligheden i den udstedende stat. Endvidere kunne en uensartet gennemførelse af rammeafgørelsen på dette punkt medføre en forskelsbehandling af de personer, der anholdes på grundlag af en europæisk arrestordre, alt efter om dommeren i fuldbyrdelseslandet skal kontrollere, om den europæiske arrestordre er i overensstemmelse med de grundlæggende rettigheder eller ej. Desuden kunne en sådan kontrol stride imod princippet om gensidig anerkendelse.

B. Yderligere politisk motiverede grunde til afslag

- Kommissions konklusioner - Ved gennemførelsen af de obligatoriske grunde, der udtrykkeligt er fastlagt i artikel 3, er der blevet indført yderligere grunde, hvorved overgivelse afslås, nemlig: 1) hvis den europæiske arrestordre er udstedt på grund af politiske motiver, eller 2) hvis der er fare for, at den eftersøgte efter overgivelsen vil blive udsat for forfølgelse på grund af politiske forhold.

- Medlemsstaternes kommentarer - De berørte medlemsstater var af den opfattelse, at de politiske grunde til afslag, der er inkorporeret i lovgivningen, ikke svarer til en politisk forbrydelse i sig selv, eftersom de klart sondrede og mente, at denne tilføjelse var nødvendig for at dække spørgsmål vedrørende politisk diskrimination.

- *Punkter, som ministrene måtte ønske at tage en politisk orienterende debat om*

  Det spørgsmål, der er rejst i denne forbindelse, drejer sig om, hvorvidt en grund til at afslå anerkendelse på grund af politiske motiver for udstedelsen af en europæisk arrestordre ville være mere vidtrækkende end rammeafgørelsen.

C. Udpegelse af Justitsministeriet som fuldbyrdende/udstedende myndighed

- Kommissionens konklusioner - Gennemførelseslovgivning, der udpeger et statsligt organ som kompetent (fuldbyrdende eller udstedende) judiciel myndighed, er ikke i overensstemmelse med ånden i rammeafgørelsens bestemmelser, skønt det ligger inden for dens rammer. Det var ikke hensigten med artikel 6 at udpege justitsministrene og deres embedsmænd med kompetence vedrørende overgivelse. En sådan udpegelse får, selv om den er på linje med national ret, konsekvenser for det princip, som den europæiske arrestordre bygger på, nemlig direkte kontakt mellem de judicielle myndigheder.

- Medlemsstaternes kommentarer - Visse medlemsstater var af den opfattelse, at en sådan udpegelse på grund af ressourcebegrænsninger var fornuftig og virkelig nyttig med henblik på en hurtig behandling af europæiske arrestordrer. Andre mente, at skønt kompetencen til at foretage sådanne udpegelser udtrykkeligt var til stede og derfor korrekt gennemført i henhold til rammeafgørelsen, medførte det gennemsigtighedsproblemer, og derfor ikke var et hensigtsmæssigt skridt. På det praktiske plan er det blevet bemærket, at visse centrale myndigheder har indtaget en mere aktiv rolle i fuldbyrdelsesprocessen end blot at bistå ved fremsendelsen og havde udformet anmodninger til den udstedende stat om fremsendelse af yderligere oplysninger. Andre medlemsstater bemærkede, at Justitsministeriet i henhold til national ret betragtes som en judiciel myndighed.

- *Punkter, som ministrene måtte ønske at tage en politisk orienterende debat om*

  Det spørgsmål, der rejses i denne forbindelse, er, hvorvidt en form for statsligt filter er foreneligt med bogstavet og ånden i den europæiske arrestordre. Den europæiske arrestordre er tænkt som værende fuldstændig judiciel med de garantier for retlig uafhængighed og manglende politisk indflydelse, som følger deraf.

D. Anvendelse af rammeafgørelsen for så vidt angår tidsfristerne

- Kommissionens konklusioner - Visse medlemsstater anvender overgangsbestemmelser i strid med rammeafgørelsen. I sådanne tilfælde er bestemmelserne blevet anvendt både af den fuldbyrdende og den udstedende stat, og/eller den absolutte tidsfrist 7. august 2002 er blevet erstattet med en mere restriktiv dato, nemlig den 1. november 2004, for de overtrædelser, der skal behandles under den allerede eksisterende udleveringsordning.

- Medlemsstaternes kommentarer - Medlemsstater, som har efterkommet rammeafgørelsen, mente, at de (bortset fra begrænsede bilaterale tilfælde) i tilfælde, hvor de foreskrevne erklæringer ikke er fremsat eller er fremsat på ukorrekt vis, ikke vil være i stand til at fuldbyrde anmodninger om udlevering, der er modtaget fra medlemsstater, der ikke efterkommer rammeafgørelsen, og de vil heller ikke kunne udstede anmodninger om udlevering i stedet for europæiske arrestordrer.

- *Punkter, som ministrene måtte ønske at tage en politisk orienterende debat om*

  Rådet ønsker måske at drøfte, hvordan man løser spørgsmålet om, at visse medlemsstaters lovgivning ikke er i overensstemmelse med rammeafgørelsen, og at visse europæiske arrestordrer eller anmodninger om udlevering ikke kan udstedes og ikke kan fuldbyrdes.

E. Andre spørgsmål

Kommissionens supplerende rapport, der omfatter samtlige medlemsstater, afventes. Den praktiske indvirkning af de efterfølgende gennemførelser kendes ikke. En indledende analyse synes dog at antyde, at der kan opstå visse spørgsmål i forbindelse med dobbelt strafbarhed og med hensyn til visse afslagsgrunde. Rådet bør om nødvendigt skulle vende tilbage til dette og andre spørgsmål, når Kommissionens supplerende rapport er blevet fremsendt til Rådet.

***6. Forslag*:**

- *Formandskabet er klar over, at medlemsstaterne stod over for følsomme interne drøftelser i forbindelse med gennemførelsen af rammeafgørelsen om den europæiske arrestordre, og mener, at det er lykkedes medlemsstaterne at gennemføre dette første instrument baseret på gensidig anerkendelse på en vellykket måde. Den europæiske arrestordre har haft en umiddelbar og positiv indvirkning på etableringen af området med frihed, sikkerhed og retfærdighed.*

- *Formandskabet foreslår derfor, at Rådet*
  - *noterer sig Kommissionens rapport og medlemsstaternes kommentarer*
  - *drøfter de spørgsmål, der er redegjort for i dette dokument, og fremsætter politiske retningslinjer*
  - *opfordrer Kommissionen til yderligere at aflægge rapport til Rådet inden juni 2006 om de foranstaltninger, som medlemsstaterne har truffet på grundlag af Rådets politiske retningslinjer, med henblik på at fremme deres nationale lovgivningsoverensstemmelse med rammeafgørelsen*
  - *noterer sig, at det kan blive nødvendigt at drøfte konklusionerne i Kommissionens supplerende rapport, når den er endeligt udformet*
  - *giver sin tilslutning til, at en indledende praktisk analyse af anvendelsen af den europæiske arrestordre og de dertil svarende procedurer for overgivelse mellem medlemsstaterne foretages inden for rammerne af Den Tværfaglige Gruppe vedrørende Organiseret Kriminalitet.*